

Barcelona, oportunitat mediterrània

AVUI, Editorial, 5 de novembre del 2008

Aquesta vegada, Barcelona se n'ha sortit. A diferència dels intents, infructuosos, per esdevenir seu d'agències europees com la del Medicament o la de Seguretat Alimentària, o de projectes com el reactor ITER, la capital catalana ha estat finalment escollida com a seu del secretariat de la Unió pel Mediterrani (UPM). Així ho van anunciar ahir a Marsella els ministres d'Exteriors dels 43 països de la UPM, els 27 de la Unió Europea i 16 més situats a la ribera mediterrània, des del Marroc fins a Turquia. Són més de 750 milions de persones amb problemàtiques socials, econòmiques i polítiques compartides, entre les quals el dolorós conflicte arabo-israelià. L'elecció de la capital catalana és, d'entrada, una oportunitat per a la ciutat. Barcelona recupera el seu paper històricament clau en les relacions intermediterrànies. I en tant que seu d'un organisme internacional, que s'ubicarà al Palau de Pedralbes, equilibra la imatge de ciutat de turisme i oci, sobretot de baix cost, que els últims anys ha desdibuixat el seu perfil com a capital de referència no només econòmica sinó també política. Barcelona recupera pes específic en l'espai en què històricament ha projectat la seva vocació de pont d'entesa entre els pobles. Cosa que finalment ha decantat la balança. La ciutat no seria ara la seu de la UPM si no hagués acollit 10 anys el Procés de Barcelona. Aquest ambiciós projecte de cooperació intermediterrani, impulsat per la Unió Europea, va arrencar amb la I Conferència Euromediterrània, que el 1995 va reunir a la capital catalana 15 Estats de la UE i dotze de la ribera sud-est. Però el 2005 el recruament del conflicte al Pròxim Orient va deixar en punt mort la iniciativa. El 2007 Nicolas Sarkozy va decidir reimpulsar el Procés de Barcelona; però sota el seu lideratge. La intenció inicial era desplaçar al nord el centre operatiu

del procés. Però la pressió, els acords diplomàtics i, finalment, un mínim sentit històric i geoestratègic s'han acabat imposant. L'objectiu, i l'oportunitat per a Barcelona, continua sent la mateixa que el 1995: impulsar el diàleg, la cooperació i finalment la pau entre els pobles en un àrea clau per a l'estabilitat i el progrés de tots.